

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

*Ἐν Κωνσταντινούπολις ἐτήσια . Μην. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Μεσ., 16
Ἐν Ἑλλάδi, Αἴγυπτo καὶ Ει-
ρώνῃ φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβ., 25
Ἐξ ἀμήνων τὰ ἥμιση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

*Ἐν Κωνσταντινούπολις ἐτήσια . Μην. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Λιό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας φρ. χρ. 25
Ἄλι συνδρομαὶ ἐτήσιατ.

*Ἐκαστον φύλλον τιμάται γρασίων δίον (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΓΙΤΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Επιθεώρησις.—(Ἐγνέστου Κουρτίου) **Ἡ Ἑλλη-**
νικὴ Ἰστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—**Ἡ**
ἰατορικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ (ὑπὸ Κλεοβούλου Κοκκολάτου).—**Περὶ**
Ὕμαθίας (ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου δ. φ.).—**Γενικαὶ ση-**
μειώσεις.—**Ποικίλα.**—**Γνῶμαι δοφῶν.**—**Τὸ ἐν Λονδίνῳ διεθνὲς**
σπηνόδρομον τῶν Ἀσιανῶν (Ἡ περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλά-
δος πρὸς τὴν Ἀνατολὴν πραγματεία τοῦ κ. Γλάδστωνος).—**Ἡ**
Γριζελίς ἐν τῷ γερμανικῷ δράματι (ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου).—**Μουδικὴ**
(Ρωσικὰ ἄσματα).—**Φυσιολογικὰ** (Νάνοι καὶ γίγαντες
τῆς διανοίας).—**Νεκρολογία** (R. WESTPHAL).—**Ο νεκρὸς ἀοιδὸς**
(ποίησις ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κ.Λ.Π.).—**Ο Ιουλιανὸς** (Διηγῆμα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τῆς μάστιγος τῆς χολέρας ἀποβαλλούσης βαθὺνδὸν
τὸν τέως δεινὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, ἢ τοῦ εὔωπαϊκοῦ
δημοσίου προσοχὴν ἀρχεται στρεψομένη περὶ τὴν ἐπικει-
μένην ἔναρξιν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν ἐν τοῖς
συνταγματικῶς κυβερνομένοις κράτεσιν, αἵτινες προ-
γινούνται ἀρκούντως σοβαραί, τὸ μὲν ἔνεκα τῶν ἐπι-
διωκομένων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὸ δὲ ἔνεκα τῆς ὁ-
ὗτης ἐσωτερικῶν τινων ζητημάτων, ἐκτραχυνομένων
διὰ τῆς πολιτείας τῶν διαφόρων κομματικῶν φυλῶν.
Καὶ ἀληθῶς αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἀποτελοῦσιν
ἔνα τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων, πρὸς οὓς μετὰ
δέους ἀτενίζει σύμπασα ἢ δημοσία ἐν Εὐρώπῃ γνώμην
καὶ ιδίᾳ ἢ κατωτέρα τοῦ λαοῦ τάξις, ἢ ἀπειλουμένην διὰ
νέας φορολογίας πρὸς κάλυψιν τῶν αἰτηθομένων ἐκ-
τάκτων πιστώσεων, δσαι ἀναγκαῖαι κριθήσονται εἰς τὴν
πραγμάτωσιν τῶν σχεδιαζομένων παօασκευῶν καὶ τῶν
ἐκπονθέντων ἥδη στρατιωτικῶν σχεδίων, τῶν μεγάλως
βαρυνόντων ἐπὶ τῆς κρατουόσης τάξεως πραγμάτων
ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς στρατιωτικῆς ὁργανώσεως. Ἀπαν-
ταχοῦ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, τῶν κρατῶν δσαι ὠ-
φειδον ν' ἀνθαμιλᾶνται ἐν τῷ ἐργῷ τοῦ προσκόπου τοῦ
πολιτισμοῦ καὶ ν' ἀντιποιῶνται τὰ πρωτεῖα τῆς εἰρηνι-
κῆς τῶν ἔθνῶν προόδου, μεγάλην καὶ πάλιν παραπορεῖ-
ται δραστηριότης περὶ τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων εἰς τὸν
στρατὸν μεταρρυθμίσεων, ὑπομηνησκουσῶν τὰς θεσπι-
σθείσας πρὸ τετραετίας ἐπὶ τῇ προφάσει ἀνωδύνων τινῶν
στρατιωτικῶν μεταθέσεων ἐν τοῖς ρωσικοῖς μεθορίοις.

Μάτην τότε δορθοὶς ἀπόμαχος ἀπεκήρυττε τὴν ἀπο-
δοθεῖσαν σημασίαν καὶ ἐπειρθάτο νὰ καταδείξῃ ὅτι αἱ
κατὰ μῆκος τῶν μεθορίων γενόμεναι τροποποιήσεις ἐν
τῷ στρατῷ ἀπέδεπον οὐχὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν παρα-
μεθορίων φρουρῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἰκανοποίησιν ἐπειγου-
σῶν ἀναγκῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς τροφοδοσίας καὶ τῆς
ἐν γένει ἐπιμελείας τοῦ στρατοῦ. Ἡ τε Γερμανία καὶ
ἡ σύμμαχος αὐτῆς Αὐστροουγγαρία, ἥκιστα πειθόμεναι
εἰς τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰς ἐρμηνείας τοῦ εἰρημένου δρ-
γάνου τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου τῆς Ρω-
σίας, διετυπάνιζον ὅτι αἱ ἐν τοῖς ρωσικοῖς μεθορίοις
στρατιωτικαὶ μεταθέσεις πολεμικὸν δλως ἔφερον χαρα-
κτῆρα καὶ προύλειαν τὴν δόδον εἰς νέας πιστώσεις
πρὸς ἀνέγερσιν νέων ὀχυρωμάτων ἐν τοῖς μεθορίοις
καὶ εὐχερεστέρων οὔτως ἀποσόβησιν τοῦ ἀπειλουμένου
κινδύνου αἰφνίδιας ἐξ Ἀνατολῶν προελάσεως. Καὶ νῦν
δὲ αἱ αὐταὶ δυνάμεις, παραπλούσιαν τῆς τότε μετερ-
χόμεναι πολιτείαν, πειρῶνται νὰ παραστήσωσι τὰ ἑα-
τῶν πολεμικὰ μέσα ώς δίαν ἐλαττωματικὰ καὶ πολλῷ
ἀληθῶς ὑποδεέστερα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐν Γαλλίᾳ καὶ
Ρωσίᾳ ὑπάρχοντα, οὕτω δὲ προπαρασκευάζεται κατά-
στασις πρόγαμάτων, πτις δικαίως εἰς ἀνησυχίας καὶ φό-
βους ἐμβάλλει τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην, βλέπου-
σαν τοὺς ιθύνοντας τὰ ἑαυτῆς τοιαύτην στρεβλὴν πολι-
τείαν τρεπομένους παρὰ τὴν μαστίζουσαν τὰς οἰκείας χώ-
ρας οἰκονομικὴν καχεξίαν, τὴν ἐξαντλήσασαν τὰς ζωτι-
κὰς τοῦ φορολογουμένου δυνάμεις μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ
μυελοῦ τῶν ὄστεων. Ἐν ἐκατέρᾳ τῶν συμμάχων δυνά-
μεων τὰ οἰκονομικὰ διατελοῦσιν ἐν ἀκροσφαλεῖ σημείῳ
καὶ οὐδεμίᾳ ὑποφώσκει ἐλπὶς βελτιώσεως αὐτῶν, ἐὰν
μὴ ἐκλίπῃ ἡ κυρία αἰτία, αἱ στρατιωτικαὶ δηλογότι δα-
πάναι, αἱ ἀνατρέπουσαι τοὺς προϋπολογισμοὺς ἀπάντων
τῶν κρατῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, καὶ ἀναβιβάζουσαι
κατ' ἔτος τὸ τε ἐλλειμμα καὶ τὸ δημόσιον χρέος· ἀτυ-
χῶς ἡ δείνωσις αὕτη μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν ἀνα-
χαίτησιν τῆς ἐπὶ τῆς σκολιᾶς δόδον ἐσπευσμένης πο-
ρείας τῶν κυβερνήσεων, φρονουσῶν ὅτι ἀπειλεῖται ἡ τοῦ
οἰκείου κράτους ἀσφάλεια, ἐὰν μὴ σύντονα καὶ τελεσφό-
ρα ἀποθῶσι κατὰ τῆς ἀπειλῆς ταύτης καὶ τοῦ κινδύνου
μέτρα· μάτην ἐν τοῖς κυριωτέροις βιομηχανικοῖς κέντροις
οἰνοὶ ἀκοίνοται γογγυσμοὶ κατὰ τῶν ιθυγόντων, μάτην
δὲ καὶ τὰς ιδέας τῶν φιλελευθέρων κύκλων ἐκπροσω-
ποῦντα ὄργανα, καταπολεμοῦσι τὰ κυβερνητικὰ σχέδια
καὶ, προβαλλόμενα τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν τοῦ τόπου
συμβουλεύονται τὴν ἀναχαίτησιν τῆς διευθύνσεως τῶν

στρατιωτικῶν, ἐφ' ἣς βάίνει σολιᾶς ὁδοῦ καὶ τὴν ἀναστολὴν τῶν διεξαγομένων πολεμικῶν παρασκευῶν, αἰτίας εἰς τὸ ἐπακρον προέβησαν καὶ ἀπειλοῦσι τὴν παντελῆ στέρησιν τῶν οἰκονομικῶν πηγῶν εἰ μὴ τὴν χρεωκοπίαν. Καὶ ἡ μὲν Γερμανία διὰ παντὸς μέσου ἐπιζητεῖ τὴν ἐφάρμογήν τοῦ περὶ διετοῦς θητείας σχεδίου παρὰ τὴν ὑπέρογκον δαπάνην τῶν 150,000,000 μάρκων, ἀπερὶ αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες ὑποβιβάζουσι εἰς τὸ ἥμισυ περίπου ἐπὶ σκοπῷ τοῦ κατευνάσαι τὴν μῆνιν ἦτῶν ἀνθισταμένων καὶ τοῦ προδασεῖν τὴν περαιτέρῳ ἔξαψιν αὐτῆς, ἀπειλούσης πολλὰς τὰς περιπλοκάς ἐν τῇ Λευκῇ αἰθούσῃ καὶ μεγάλην ἀντίστασιν παρὰ τῆς ἔθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Ὁντως τοιαύτη ἐπιφρατεῖ διαφωνία τῶν διαφόρων κομματικῶν ὅμιλων καθ' ἄπασαν τὴν Γερμανίαν, ὡστε οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν κόμπτα Καπρίζην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συναφθεῖσαν πάλιν κατὰ τὴν ἔκλογήν τοῦ διμάρχου τῆς ποτευούσης, φοβούνται μὴ ἡ ἐν τῷ περὶ σχολῶν νομοσχεδίῳ τοῦ κ. Ζέδλιτς ἀντίστασις, ἡ ἀπολύτασα καὶ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σχεδίου, ἐκδηλωθῆ καὶ κατὰ τὴν ἄμα τῷ νέῳ ἔτει ἀρχομένην συζήτησιν τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, τῶν σφόδρα καταπολεμουμένων ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κέντρου, ὅπερ δυσφόρως ἔχει ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ πρώτου ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ. Ἡ δὲ Αὔστροουγγαρία, πίνακας σμένην νὰ μητῆ τὴν σύμμαχον, διανοεῖται ν' αὐξήσῃ τὸ διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας ὡρισμένον ποσοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν διαφόρων μεταρρυθμίσεων ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ιδίᾳ μεθορίοις καὶ ἀπὸ τοῦδε ὁ τύπος πειρᾶται νὰ προκατηχήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ πολειάνῃ τὴν ὁδὸν εἰς τὰς μετ' οὐ πολὺ συνερχομένας ἀντιπροσωπείας. Οὕτως ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς διαίταις παραπορεῖται ὑπόκωφος Ἱαγανάκτης, ἀπειλοῦσα μείζονας διαστάσεις ἐπὶ τῇ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀναγραφείσῃ εἰδόσει καθ' ἣν τὸ ἐκτάκτως δρισθησόμενον ποσὸν ὑπὲρ τῶν ἀμυντικῶν τῆς χώρας δυνάμεων κανονισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν Γερμανίᾳ στρατιωτικῶν μεταβολῶν. Εὐνότον ὅτι ἡ πολιτεία αὐτὴ τῆς μοναρχίας τὰ μεγίστα εὐαρεστεῖ τοῖς ἐν Βερολίνῳ, δην τρόπον σφόδρα δυσαρεστεῖ αὐτοῖς ἡ ἐφεκτικὴ πολιτεία τῆς ἐτέρας συμμάχου, τῆς Ἰταλίας, ἥτις ἔξηντλημένη ἦδη οἰκονομικῶς, οὐδὲ βῆμα νὰ ποιήσηται δύναται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν νέων πολεμικῶν παρασκευῶν, τῶν ὡς ἐπειγούσων κρινομένων ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὔστριας.

Τῇ ἀληθείᾳ δὲ. Γιολίτης, καίπερ στοιχῶν τῇ πολιτικῇ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Κρίσπη τε καὶ Ρουδίνη, τοῦ μὲν ἀριδίνλως διακρηγόντας τὴν πλήρη αὐτοῦ συγκατάθεσιν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν, τοῦ δὲ ἀνανεώσαντος αὐτήν, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιφυλάξεως οὐχ ἡττον προβαίνει ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ζητήμασιν παρὰ τὰς ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς συμμαχίας ταύτης ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις περὶ πλήρους καὶ τελεσφόρου στρατιωτικῆς συντάξεως τῶν συμβαλλομένων κρατῶν. Τρανὸν τῆς περιεσκεμμένης ταύτης πολιτικῆς εἶναι αὐτὸς ὁ ἐν Κρεμόνῃ λόγος τοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Ζενάλα, δοτικ., ὑπεραπολογούμενος οὕτως εἰπεῖν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως καὶ ιδίᾳ τῆς ἐν στρατιωτικοῖς ζητήμασιν ἐκίνογεν. Ότι ἡ τοῦ βασιλείου οἰκονομικὴ κατάστασις, δὲν εἶναι μονομερής ἀλλ' ἀπόδοσια τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καχεξίας καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις, μεριμνῶσα περὶ τοῦ τελεσφόρου τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τῆς χώρας, ἀρκεσθήσεται εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα στρατιωτικά μέτρα.

Πρὸ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως οἱ

ἐν Βερολίνῳ ἀθυμοῦντες πειρῶνται νὰ τύχωσι παραμυθίας ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς ἐπικηφίσεως τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων, ὡς ἐφαρμοζομένων, φρονοῦσιν ὅτι δυνατὴ ἐσται αὐτοῖς ἡ τοῦ πολεμίου ἀπόκρουσις ἀνευ τῆς συμπράξεως τῶν συμμάχων. Ἀλλὰ μηδεὶς πιστεύσῃ ὅτι μόνον οἱ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὔστροουγγαρίᾳ περὶ πλείστου ποιοῦνται τὴν στρατιωτικὴν ἀνοργάνωσιν τῆς οἰκείας χώρας. Οἱ τε ἐν Ρωσίᾳ καὶ οἱ ἐν Γαλλίᾳ μεριμνῶσι περὶ τοῦ οἰκείου στρατοῦ, ὡς τοῦτο δείκνυται ἐκ διαφόρων γεγονότων, πᾶσαν αἰρόντων ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι τὰς κυβερνήσεις τῶν διαφόρων ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν μεγάλως ἐπασχολοῦσιν αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ παρὰ τὴν δεινὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὴν ὀλοσχεδῶς ἔξαντλησιν τῶν ὀρισμένων προσόδων. Καὶ ἐν μὲν τῇ μεγάλῃ τῆς Εὐρώπης δημοκρατίᾳ δ.κ. Φρεσινὲ πᾶσαν καταβάλλει μέριμναν ὅπως ἀναγάγῃ τὸν στρατὸν τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν τῇ δυνάμει ταύτη θέσιν, καὶ καταστήσῃ αὐτὸν ἀξιονταί τῆς ἀπολαύει φίμης ἐν τῇ πολεμίᾳ Γερμανίᾳ, ἐν δὲ τῇ Ρωσίᾳ αὐτὴ ἡ αὐτοκράτειρα ἀγωνίζεται ἀφ' ἐνός νὰ ἐμπνεύσῃ μεγάλην πρὸς τὸν στρατὸν ἀγάπην, ἀφ' ἐτέρου δὲ καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν στρατιώτην ἐτι μᾶλλον ἀφωνισμένον πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἔξουσίαν καὶ πιστὸν ἐκτελεστὸν τῶν θελήσεων τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος αὐτοῦ. Τὰ ἐν Ἰβανγοράδῳ τελεσθέντα ἐσχάτως ἐνώπιον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους γυνασία, καθ' ἡ τραυματισθέντων δύο στρατῶν, ἡ ίδια αὐτοκράτειρα συμπαρέστη τῇ νοσοκόμῳ καὶ σὺν αὐτῷ ἐπέδεσε τὰς πληγὰς τῶν παθόντων, δὲν δύναται νὰ καταταχθῶσιν ἐν τοῖς ἀσημάντοις γεγονόσιν, ἡ δὲ τῆς αὐτοκρατείρας μετὰ μπτρικῆς στοργῆς περίθαλψις τῶν τραυματιῶν, στοργῆς ὑπομιμνησκούσης τὴν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πολιτείαν τῆς νύμφης αὐτῆς καὶ βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων, δὲν δύναται νὰ διατελέσῃ ἄγονος δλως ὑπὸ τὴν ἐποψίην τῆς μείζονος συσφίγξεως καὶ κραταιώσεως τίν συνδεόντων τὸν ρῶσον στρατιώτην δεσμῶν πρὸς τὸν ἀνώτατον τῆς χώρας ἀρχοντα.

Καὶ ἡ Ἀγγλία ὡσαύτως περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν στρατιωτικὴν ἀνοργάνωσιν αὐτῆς, ἔξοχοι δὲ στρατικοὶ ἀνδρες, οἵοις ὁ ναύαρχος στὸ Σίμων, τὰς δάφνας θηρεύων τοῦ στὸ Καρόλου Δίλκε, ἐν μακρῷ πραγματείᾳ συγκρίνων τὸ πλήρωμα τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ εὐρίσκει ἐκεῖνο πολλῷ ὑποδέεστερον καὶ πλαγίως πως συμβουλεύει τὴν παῖσιν τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος μέτρου, καθ' ὃ εἰς τὸ ἀγγλικὸν ναυτικὸν προσλαμβάνονται καὶ ἀλλοδαποί. Ἐν τῷ μέτωπῳ τοῦ ναυάρχου διαβλέπεται ὀπισθούσιδιά, ἡτὶς τοσούτῳ μᾶλλον πολυσύμαντος τυγχάνει, ὅσῳ ἡ ἐκτακτος πίστωσις τῶν 20,000,000 λιρῶν στερολιῶν ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ εὔροται ἐν ἔξαντλησει καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάγκη νέων πιστώσεων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συλληφθέντος σχεδίου περὶ πλήρους ἀνοργάνωσεως τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων τοῦ ἡνωμένου βασιλείου μέχρι τοῦ 1894.

Ἀλλὰ καὶ αἱ μικρότεραι δυνάμεις δὲν φάνονται ἀμέριμνοι περὶ τῶν ἀμυντικῶν αὐτῶν μέσων, ὡς τεκμηριοῦται ἐκ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ διαδραματιζομένων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συνταχθέντων πρὸς τοὺς σχεδίους, ἐκ τῶν ἐν Ἐλβετίᾳ, ὡς τὴν σπουδαιότητα ἔξηρεν ἐν τῷ ἐν Κρεμόνῃ λόγῳ διεργάμενος ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς τοῦ βασιλέως Οὐνυμέρτου, ἐκ τῶν ἐν Βελγίῳ, ἐκ τῶν ἐν Ὁλλανδίᾳ κτλ.

Πρὸ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἡ κοινὴ ἐν Εὐρώπῃ γνώμη προξεποιεῖται καὶ αὐθίς στρέφουσα εαυτῆς τῆς προσοχὴν εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα στρατιωτικά μέτρα.

κυριωτέρων στρατιωτικών κρατῶν ἐπισυμβαίνοντα, καθ' ἥν ὡραν αἱ ἐν τοῖς διὰ ξένου αἴματος ἀνασυστᾶσαι πολιτεῖαι, ἀθετοῦσαι τὰ εὐφωπαϊκὸν κύρος φέροντα συμβόλαια τὴν πάτριον ἀπειργούσι τῶν ἀλλοφύλων λαῶν γλῶσσαν καὶ ἔξαναγκάζουσι τοὺς τέως ἐφεκτικὸν τηρόσαντας πολιτείαν νὰ ἐγκαινίσωσι πολιτικήν, συνάδουσαν πρός τε τὰς διακελεύσεις τῶν εἰρημένων συμβολαίων καὶ πρός τὰ συμφέροντα τῆς γενικῆς εἰρήνης· οὕτω δὲ ή εἰρημένη γνῶμην ἐν δευτέρᾳ σχεδὸν τίθησι μοίρᾳ τὴν τε μάστιγα τῆς χολέρας, ἀποβαλοῦσαν ἄλλως τὸ ἐπίφοβον αὐτῆς, καὶ τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἑστάσ, αἵτινες ἐτελέσθησαν εἰς ἀνάμυνσιν τῆς πρώτης δημοκρατίας, τῆς ἀνακηρυχθείσης τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἐν Βαλιγύ γεγονότων, ὅπου ὁ Κέλλερομαν, συνεργάτην ἔχων καὶ τὸν Δυλουριέζ, ὑπεμίμηνσκε διὰ τῆς κραυγῆς «ζῆτω τὸ ἔθνος, η νικῆσαι η ἴποθανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ» «τὸ εἰς ἀριστος οἰωνός, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης» καὶ ἀπωθῶν τοὺς συμμαχικοὺς στρατούς, ἐπαγίου τὴν ἀρχὴν τῶν δικαίων τοῦ ἀνθρώπου, ἐστήριζεν ἐπὶ ἀρραγῶν βάσεων τὴν διὰ τῆς 14 ιουλίου τοῦ 1789 ἀνακηρυχθείσαν ἐλευθερίαν καὶ ισότητα καὶ ἀνέγοαφεν ἐν τοῖς δέλτοις τῆς γαλλικῆς ιστορίας τὴν πρώτην νίκην τῆς δημοκρατίας, τοῦ Παλλαδίου τούτου τῆς Γαλλίας.

'Ἐκ τῶν κατὰ χώρας δὲ κυριωτέρων γεγονότων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ή καταβαλλοῦμένη ἀπανταχοῦ προσπάθεια πρός βελτίωσιν τῶν κακῶς ἔχόντων οἰκονομικῶν, ὃν ἔνεκεν ἐπίζηται ἀντὶ παντὸς μέσου ή σύναψις ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων πρός συνομολογίαν καταλλήλων συμβάσεων. Καὶ οἱ μὲν ἐν Γερμανίᾳ ἐπίζητοι τὴν πραγμάτωσιν παραπλοσίων σχεδίων διὰ συνεννούσεως πρός τὴν Ρωσίαν, ἔξ ής ὁ Γερμανὸς ποριζόμενος τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ οἴτον ἀνετάρερον δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, τὰς φειδωλῶς λίαν ἵκανοποιουμένας ἔνεκα τῆς ἐλαττωματικῆς γονιμότητος τῆς πατρίου γῆς. Οἱ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ οἱ ἐν Αὐστρίᾳ διατελοῦσιν ἐν διαπληκτισμῷ ἔνεκα τοῦ ζητήματος τῶν οἰνων, τῶν οίνοπαραγωγέων τῶν μεσομεριῶν ἐπαρχιῶν τῆς χώρας ταύτης ἀνθισταμένων κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν οἰνων τῆς χερσονήσου καὶ ἐν τῇ ἀντιστάσει αὐτῶν ἀψιφούντων τοὺς συμμαχικοὺς δεσμοὺς τῶν δύω κρατῶν.

Καὶ οἱ ἐν Ρωσίᾳ δὲ μεγάλην καταβάλλουσι μέριμναν πρός βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν, ὁ δὲ πρών ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Βενεγράδσκης, ἔχων δὲ τὴν ὑπεροτάτην ἐποπτείαν τοῦ σχετικοῦ ὑπουργείου, οὖν τὸ χαρτοφυλάκιον ἀνέλαβεν ἦδος ὁ κ. Βίτ, διανοεῖται νὰ ἐπενέγκῃ τοιαύτας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου οἰκονομίας καὶ τροποποιήσεις, ὥστε δὲν διστάζει νὰ κρούξῃ διὰ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ὅτι ὁ τῆς νέας χρήσεως προϋπολογισμὸς οὐδὲν θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειψα. Ἀλλὰ τὸν μείζονα περὶ τῶν οἰκονομικῶν μέριμναν καταβάλλουσιν οἱ ἐν Ἐλλάδι, οἱ ἀγωνιζόμενοι νὰ προλάβωσι τὴν πτῶσιν τῆς χώρας εἰς τὸ βάραθρον τῆς χρεωκοπίας καὶ ἀνακτήσωσι τὸν ἀρχαίαν οἰκονομικὸν πίστιν, δι' ής τὰ εὐφωπαϊκὰ κράτη καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κεφαλαιοῦχοι ἐτίμησαν τὴν Ἐλλάδα, ἡμα ἀνακηρυχθεῖσαν βασίλειον. Τὸν ἐπὶ τῷ ἀγῶνι τούτῳ στέφανον δικαίως διεκδικεῖ δὲ κλεκτὸς τῆς 3 μαίου, καίτοι εὐφωπαϊκά τινα φύλλα ἐπειράθησαν νὰ διαμφισσητήσωσι τὸ κῦρος τοῦ ἀνδρὸς ἐν οἰκονομικοῖς καὶ νὰ διαπιστώσωσιν ὅτι δὲν ἐδικαίωσε τὸν ἀπονευηθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ τίτλον σωτῆρος.

ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΚΟΥΡΤΖΙΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέγεια· ἵδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Ἡ θρησκευτικὴ ἐνότης, κατασταθεῖσα ἄπαξ, ἐπέδρασεν ισχυρῶς ἐπὶ πασῶν τῶν κοινωνικῶν ἔξεων. Πράγματι αἱ τῶν θεῶν ἐορταὶ ἀπέβινσαν δύοσπονδιακαὶ πανηγύρεις καὶ η τάξις τῶν ἐορτῶν τούτων ἐπέβαλε τὴν ἀποδοχὴν κοινοῦ ἡμερολογίου· ἐπειδὸν δὲ ὑπῆρχε χρεία κοινοῦ ταμείου εἰς τὸν συντηρησίν τῶν θρησκευτικῶν ιδρυμάτων καὶ τὰς δαπάνας τῶν θυσιῶν, ἐκανονίσθησαν αἱ πρόσοδοι τῶν ναῶν· ἀλλ' ὁ οὕτω συναθροισθεὶς θησαυρὸς κατέστησεν ἀπαραίτητον διουκτικὸν τίνα ἀρχὴν, ἢς η ἐκλογὴ ἀπήτησε συνελεύσεις, δῶν τὸ ἔργον ἐδέσθε νὰ ἐπιβλέπται ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων αὐτῶν φυλῶν· τέλος ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν Αὐτοκτυόνων ην χρεία δικαστικῆς ἀρχῆς, ἢς η ἀπόφασις ην ὑποχρεωτικὴ πᾶσι, πρός διατήρησιν τῆς κοινῆς εἰρήνης η ἐπ' ὀνόματι τοῦ θεοῦ τιμωρίαν ἐκείνων, οἵτινες ηθέτουν αὐτήν. Οὕτω τὸν ταπεινότατον καὶ εἰς τὸν κοινότητα τῶν ἐποισίων ἐορτῶν περιοιζόμενον κατ' ἀρχὰς δημόσιον βίον συνεχής τις πρόσοδος μετεμόρφωσεν ὅλον, ἐπετεύχθη ἐπὶ τέλους η τῶν δηλων κατάθεσις, τὸ ἐμπόριον ἐτυχε προστασίας, η ιερότης τῶν ναῶν καὶ τῶν βωμῶν ἀνεγνωρίσθη καὶ τέλος, τὸ πάντων σπουδαιότατον, τὸ κοινοβουλευτικὸν πνεῦμα ἀνεπτύχθη παρὰ τοῖς μέλεσι τῆς ἀμφικτυονίας.

Οὕτως έξ ἀλιοίσματος φυλῶν ἐγεννήθη λαός, ὁ λαός δὲ οὗτος ἐδεῖτο γεννιοῦ δύναμος, δηρεὶ διέκρινεν αὐτὸν καὶ τοὺς πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικούς αὐτοῦ θεμούς ἀπὸ πάντων τῶν ἀλλών λαῶν. Τὸ δημόσιονδιακὸν τοῦτο δνομα, δημοφώνως δριθέν, ην τὸ τῶν Ελλάνων, ὑποκαταστῆσαν τὸ ἀρχαιότερον περιλαπτικὸν τῶν Γραικῶν καὶ ἀπὸ μηρέας εἰς ὑμέραν μᾶλλον ἐπεξετάθη ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τῆς Ελλάδος καθ' ἐκάστην πρόσοδον τῆς ὑμοσπονδίας.

Τὸ ἐπαρκῶς ἀποδεικνύον τὸν νέον τούτου ὄνόματος συνάφειαν πρός τὴν ἀμφικτυονίαν εἶναι τοῦτο, δτι οἱ Ελληνες παρίστασαν τὸν Ελλήνα καὶ Δευκαλίωνα, τοὺς μυθικοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνισμοῦ καὶ τῆς ἀδελφότητος αὐτῶν, ως ἄνωμένους πρός ἀλλήλους διὰ δεσμῶν αἴματος· τούτου ἔνεκα ὁδαύτης τὸ δνομα τῶν Ελλήνων ἔθηκεν ἀρχῆνθεν γενικὸν καὶ ἔθνικὸν χαρακτῆρα ἐν συγκριθεὶ πρὸς τὰ ὄνόματα τῶν φυλῶν, ταυτοχρόνως δὲ χαρακτῆρα ἀποκλειστικόν, διότι ἀντετίθει τοὺς ἀμφικτυονικοὺς λαοὺς πρὸς τοὺς μὴ τοιούτους¹. Όν ἐν ἀρχῇ τιμπικὸν δνομα, ἐπιφυλασσόμενον τοῖς ιερεῦσιν, οὐδέποτε ιδιοποιήθη ὑπὸ μιᾶς φυλῆς· ηδύνατο ὅμως ν' ἀποδιδωται κατ' ἐξοχῆν ἐκείνοις, οἵτινες, ως οἱ Δωριεῖς, ἐπροσθωποποίουν εἰδικῶς τὸν ἀμφικτυονίαν.

Συντελοῦσα τὸν συγκρότησιν αὐτῆς η ἀλληλικὴ ἔθνότης, ὥριζε ταυτοχρόνως τὴν ἐκτασίν τῶν κτήσεων αὐτῆς, ως δὲ φυλαὶ συγενευοῦντο εἰς ἑνα λαόν, κατὰ τὰ αὐτὰ οἱ δῆμοι ἀπόρτιζον ἐν δημόσιονδιακὸν ἔδαφος καὶ αἱ κατὰ μέρος πατρίδες μίαν μεγάλην πατρίδα..

Ἐνταῦθα ἀναφαίνεται η οὐσιώδης διαφορά, η παρατηρουμένη μεταξὺ τῶν ἐδραίων καὶ τῶν ναυτικῶν λαῶν. Ἐνῷ οἱ Ελληνες θαλασσοπόροι, ἐπιδεδυμένοι δλως εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτῶν, οὐδὲ ἐσκέπτοντο περὶ καταστάσεως σαφοῦς διακρίσεως μεταξὺ Ελλήνων καὶ Βαρβάρων καὶ ως ἐν ιδίᾳ πατρίδι διέτριβον ἐν πάσῃ παραλίᾳ, ἐν η πγον αὐτοὺς αἱ τυχοδιωκτικαὶ αὐτῶν ἐκδρυμαὶ, οἱ ἐδραίοι τῆς ἀμφικτυονίας λαοὶ εἰθίσθησαν πρῶτοι

1) Περὶ "Ελληνος καὶ Αμφικτύωνος καὶ τῶν ἐλληνικῶν πολέμων ὡς ἐθνικῶν ηδε Rhein-Mus., XXIV, 308.